

وجوه نقد از اقلام مهم دارایی های جاری تلقی می شود و در تصمیم گیری های مالی، اطلاعات وجوه نقد از اهمیت بالایی برخوردار می باشد اینکه چه میزان از وجه نقد را در شرکت باید نگهداری کرد موضوعی است که بر بازده آتی شرکت تأثیر مستقیمی خواهد گذاشت. آگاهی از عوامل موثر بر سطح وجه نقد، مدیران را قادر خواهد ساخت تا بتوانند کنترل لازم جهت نگهداری موجودی های نقدی را انجام داده و به سطح وجه نقد بهینه خود دست یابند و بازده آتی شرکت را بهبود بخشند. جهت تحلیل فرضیه ها تحقیق داده های آماری نمونه ای ۹۱ شرکت بورس اوراق بهادار تهران، طی یک دوره زمانی ۵ ساله بین سال ۱۳۸۹ تا سال ۱۳۹۴ جمع آوری شده و با استفاده از مدل های رگرسیونی توسط نرم افزار Eviwes9 مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج تحلیل نشان می دهد که انحراف مثبت و منفی از وجه نقد از سطح بهینه بر بازده انباشته آتی غیرعادی تأثیر منفی دارد و همچنین تأثیر قدر مطلق انحراف وجه نقد از سطح بهینه بر بازده انباشته آتی غیرعادی سهام در وضعیت های مختلف شرکت متفاوت است. با توجه به یافته های پژوهش، به نظر می رسد تلاش سیستم مدیریت نقدینگی واحدهای تجاری برای رسیدن به سطح مناسب از وجه نقد نگهداری شده و کاهش انحراف منفی از سطح بهینه وجه نقد به کاهش ریسک نکول و نگرانی های طلبکاران، همچنین امکان استفاده از فرصت های سودآور و انتخاب طرح هایی با خالص ارزش فعلی مثبت می انجامد.

کلید واژه : انحراف وجه نقد ، سطح بهینه ، بازده انباشته آتی ، بازده سهام